

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2017. április 9-én, virágvasárnap.

Kezdő ének: 329. dicséret 2. verse

Főének: 261. dicséret mind a 4 verse

Ének prédikáció előtt: 465. dicséret 1. és 4. verse

Textus: Máté evangéliuma 21. rész 1-5. vers: „Amikor közeledtek Jeruzsálemhez, és Bétfagéba, az Olajfák hegyéhez értek, Jézus előreküldte két tanítványát, és ezt mondta nekik: Menjetek az elöttetek lévő faluba, és ott mindjárt találtok egy megkötött szamarat a csikójával együtt. Oldjátok el, és vezessétek hozzám! Ha valaki szólna nektek, mondjátok meg, hogy az Úrnak van szüksége rájuk, és azonnal elengedi azokat. Ez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által: Mondjátok meg Sion leányának: Íme, királyod jön hozzád, aki alázatos, és számárháton ül, igavonó állat csikóján.”

Kedves Testvéreim!

A mostani virágvasárnapi igehirdetésnek egy igen komoly kérdéssel szeretnék nekivágni: ebben a történetben miért éppen számárra ült fel Jézus? Nem lett volna elegánsabb egy szép fehér, vagy éppen fekete paripa? Nem lett volna látványosabb, hogyha valami rendezett csapat élén vonul be, mint egy győztes hadvezér? Miért jutott eszébe, hogy a szamár lesz a lehető legjobb megoldás?

Máté evangélista egyértelművé teszi, hogy miről van szó. Azért történt mindez, hogy beteljesedjen, amit a próféta mondott. Tudjuk, hogy nagyon sok esetben ez volt Jézus szándéka, hogy a prófécia beteljesedését megmutassa. Bennem mégis ott van az a kérdés, hogy ezen túl nincsen valami más is, ami miatt Jézus így döntött? Meglátásom szerint nem csak a próféta szava érdekelte, hanem az is, amit ezzel a nagyon egyszerű ténnyel, hogy számárra ült fel, ezzel jelzett. Az Ő útja, az Ő terve egészen más, mint az embereké.

Az első, amit látnunk kell, hogy miért szamár van itt a történetben, hogy olyan jelentéktelen. Nem vonja magára a figyelmet. Bármennyire is furcsának látszik ez, mégis igaz. Egy szamár nem tereli el a figyelmet a lényegről, vagyis arról, aki felült rá. Pontosan két héttel ezelőtt egy olyan udvaron álltunk meg a gyerekekkel, ahol két kicsi póni és egy szamár volt ugyanabban a karámban. Sok kisgyerek volt még az udvaron, így nézhettem, hogy melyikük hogyan viszonyul ezekhez az állatokhoz. A gyerekek nagy örömmel nézték a pónikat, a szamár meg mintha egy kicsit a háttérbe szorult volna. Érdekes volt az is, de nem annyira. Jézus azt akarja, hogy a figyelem minden esetben Őrá irányuljon.

Kedves Testvéreim, Kedves Gyerekek, Szülők! Jézus ma is arra hívja fel a figyelmünket, hogy egyedül Őrá irányuljon a figyelmünk. Ne vonja el semmi más a gondolatainkat Róla. Pedig a veszély óriási. Minden a látványról szól. Hogyan legyen valami esztétikus. Ha vendéglőbe megyünk, akkor az étel íze és a tálalás szinte ugyanolyan fontos lett. Ha egy esküvőn veszünk részt, akkor a díszítésnek, a legapróbb részletnek, igazából mindennek passzolnia kell egymáshoz. Az, hogy milyen a tartalma az eseménynek, az nem mindig olyan lényeges.

Nem akarok a látszat, vagy inkább azt mondom, hogy a külső megjelenés ellen beszélni. Jézus soha nem beszélt ellene. Egyszer azt is mondta, hogy „a test lámpása a szem. Ha a szemed tiszta, az egész tested világos, de ha gonosz, a tested is sötét.” (Lk. 11.34) Vannak belső, lélekben lejátszódó események, amit a külsőből megláthatunk. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a külső dolgok miatt meg kellene feledkeznünk Jézusról. Ő azért számárra ült fel, mert nem akarta, hogy bármi elvonja a figyelmet róla. Ma sem akarja, hogy mi másra figyeljünk, hanem egyedül Ő legyen a figyelmünk középpontjában.

Miért számárra ült fel Jézus? A másik komoly ok az, hogy a szamár „szürke”. Mit is szoktunk még szürkének nevezni? A hétköznapiakat. Ahogyan Jézus a szürke számárra felült, úgy vesz részt a mi szürke hétköznapijainkban is. Ez azt jelenti, hogy amikor a legunalmasabbnak tartom is az életemet, Jézus nem fordul el tőle, hanem részt vesz benne. Amikor úgy vélem, hogy semmi érdekes nincsen bennem, hogy semmi extra nincsen, ami az életemben megjelenne, a Megváltó akkor is megjelenik benne. Sőt, hogyha azt gondolom, hogy jelentéktelen vagyok, és senkinek a figyelmére nem vagyok méltó, akkor se felejtsem el, hogy Jézus a leginkább szürke, leginkább jelentéktelen életet is fontosnak tartja, és méltónak tartja arra, hogy részt vegyen benne.

Érdekes, hogy Jézus az egyébként igavonó állatot hátsó állatként használja. Ma úgy mondanánk, hogy a számárnak nem az a fő profilja, hogy emberek felüljenek rá. Mégis tökéletesen alkalmas erre. Amikor pedig Jézus a mi életünkben is megjelenik, akkor sok olyan dolog van, ami emberileg nézve nem a mi főprofilunk, mégis képesek leszünk rá az Ő segítségével. A Bibliában is sok olyan szereplő van, aki látszólag nem volt alkalmas a küldetésre, de Isten alkalmassá tette. Gedeon, aki félénk típusú ember volt, azon kapta magát,

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2017. április 9-én, virágvasárnap.

hogy Isten hadvezérré tette. Mózes, aki a saját állítása szerint nem alkalmas a szónoklatra, mégis megáll a fáraó előtt és többször is beszélnie kell. Péter, aki biztosan nem tanult semmilyen retorikát, beszédtechnikát, szónoklattant, mégis olyan beszédet mond pünkösdkor, hogy 3000 ember Jézus követőjévé lesz. Emberileg nézve alkalmatlan valaki egy feladatra, de Isten mégis alkalmassá tehet.

Sokszor feladjuk mi is a küzdelmet, és azt mondjuk, ez az adottságunk nekünk nincsen meg. Sokaknak nincsen érzékük például a helyesíráshoz. Mégis kitartó szorgalommal megtanulhatják úgy, hogy hibátlanul oldják meg az ilyen jellegű feladatokat. Van olyan is, akinek nem a matematika az elsődleges tehetsége. Mégis előfordulhat, hogy odafigyeléssel, tanulással kiváló matekos válik belőle. Nem azt mondom, hogy mindig azzal akar majd foglalkozni, de képes lesz megtanulni. Én ugyan nagyon nem tudok rajzolni, de azt gondolom, hogyha több időt töltöttem volna vele, akkor egészen tűrhető és felismerhető rajzokat tudnék készíteni. A sort pedig folytathatnám tovább.

Amikor itt ebben a történetben megjelenik a számár, mint aminek a hátára ült fel Jézus, akkor vegyük mi is komolyan, hogyha Ő elkezd velünk kitartóan foglalkozni, akkor nagyon sok mindent kihoz belőlünk, amiről azt gondoltuk volna, hogy lehetetlen.

Ezek után a megjegyzések után egyértelművé válik, hogy mi is volt pontosan Jézus célja azzal, hogy számárháton vonult be Jeruzsálembe. Azt akarta megmutatni, hogy nem a fizikai részletek jelentik a lényegét. Nem az, hogy minden pontosan a helyén legyen. Ezzel Jézus nem a külső igénytelenségre buzdít, hanem arra, hogy figyeljünk a lelki részletekre. Ami ebben a történetben is meghúzódik, minden előkészítés, minden külső jelenség mögött.

Jézus ugyanis nem olyan királyságra törekszik, amit országok fölött lehet megvalósítani. Jézus a szívek feletti hatalomra, a szívek feletti királyságra törekszik a mi életünkben is. Ezért írta le végkövetkeztetésként Máté evangélista is: „királyod jön hozzád”.

Ahhoz, hogy jobban megértsük a kapcsolatot a virágvasárnapi király és a mi életünk között, hadd mondjak el egy mesét. Elt valahol egy királykisasszony, akinek nem volt birodalma. Egész életét az kötötte le, hogy mégis megtalálja. Lovas kocsijával járt egyik helyről a másikra, mindenféle csomagokat szállított, és kereste a saját országát. Amerre járt, ott meglátogatta a királyi udvarokat, ahol mindig csak a második legjobb teás-készletet vették elő, mindig csak a második legjobb ruhákat vették fel a tiszteletére, csak zsámolyra ültették. Hiába, neki nincsen birodalma. Viszont az egyik udvarban az udvari bolond a legjobb vicceit mesélte el neki. Később aztán egy utazás során a királykisasszony összetalálkozott ezzel az udvari bolonddal. Gyorsan meg is kérdezte tőle: „ki tudod találni, merre találok a birodalmam? Évek óta próbálok a nyomára bukkanni”. Itt van, mondta az udvari bolond, és azzal megütögette baloldalon a mellkasát. Te vagy a szívem királynője, ami azt jelenti, hogy itt van a birodalmad.

Jézus virágvasárnapi bevonulása, még a számárral együtt is azt mutatja, hogy a Megváltó lelki királyként érkezik. Tegyük fel a virágvasárnapi kérdést: merre található a mi Urunk Jézus Krisztus királysága?

Amen!

Záró ének: 331. dicséret 1-3. verse